

Sønderjylland.

3 Maaneders Fængsel. Den tidligere Redaktør af „Dødbøl-Bojen“, Redaktør P. Weller i Sønderborg, har til „Dejndal“ begyndt Afsoningen af en 3 Maaneders Fængselsstraf, som han i Hjør blev idømt for en Presseforfølgelse. Redaktør Weller afsoner Straffen i Retsfængslet i Høvsbo.

Jugen Krigsfanger til Sjælmere. Krigsfangelejrns Inspektør har til „Dejndal“ meddelt, at der ikke mere kan afgives Krigsfanger til Arbejde i Slesvig.

Fængslat i Grænseomraadet. Paa given Foranledning gør Militærmyndighederne til „Dejndal“ opmærksom paa, at Fængslat i Grænseomraadet anses som foregaaet i Felten og som følge derfor straffes med Fængsel fra 5 til 10 Aar, eventuelt med Døden.

Lagte Kartofler stjæles af Jorden. Paa Gadejord paa Klostermarken i Slesvig er lagte Kartofler bleven stjålet op af Jorden. Schleswig Rader mener, at Folk nogenlunde kan værne sig imod saadanne Toverier ved at rive Kartoflestokket over, saa at Rødderne ikke kan ses. Ogsaa andre Steder fra meddeles, at Tyve stjæler de lagte Kartofler.

Græsbøg. Handelen med Græsbøg har saa at sige staaet stille, skriver „Land. Zeit.“ Det folde Bøjer hindrer den. De fleste vil vente indtil Foraarsmarkederne.

Guldbrudslap fejredes iflg. „Dejndal“ den 24. April af forv. Gardeder Røder M. Schmidt og Hustru i Høvsbo.

Endnu intet Kvæg paa Græs. Fra Sønder Omegn meddeles i „Mibe Stiftst.“:

Medens Mængden af tidligere Aar ved denne Tid (27. April) allerede drevs ud paa Græsgangene, maa det i Aar endnu holdes tilbage i Staldene, da mange Benner endnu staar under Vand og Græsgangene for det meste endnu er brune. Græsset buer i det hele taget endnu ikke til Røring.

Kartofler. Der er nu (27. April) ankommen 6 Bogsladninger af Spisefkartofler til Rabenraa. Magistraten befendiger, at for Sælget gælder bl. a. følgende Bestemmelser:

De paa Kartoffelfortene som modtagelsesberettigede angivne Mængder erklæres for ugyldige.

Der afsendes 5 Bund Kartofler pr. Hoved og pr. Uge.

Afhændelsen sker foreløbig for 2 Uger.

Hvem der i Folge sine Angivelser ved Beholdningsopstillingen den 1. Marts i Aar, beregnet efter 5 Bund pr. Hoved pr. Uge, maa have Kartofler nok til den 8. Maj i Aar, er ikke berettigede til at købe Kartofler.

Levedsmiddel-Kortene maa foreses.

Prisen for Spisefkartofler er 6 Mark 50 Pienning pr. 100 Bund.

Roerbrødet i Tjælland. Om det nye tykke Roerbrød, der er blandet med Kaakabi, skriver „Høvsbo Avis“: „Roget og knuste Runfelcoer boges med lige Dels Rugmel samt en Tilfærning af Salt uden videre til Brød. Om dette Blad

friver flere Blade (tykke?) at det er saa fortrinligt, at mange spiser det stort, og det smager lige saa godt som Rugbrød med Smør eller Marmelade. Det kan bedre klæres og smager bedre, naar det har ligget nogle Dage. Storpen smager som Kage.“

„Høvsbo Avis“ gør af gode Grunde ingen Bemærkninger til disse Blades Jubel. Det ligger imidlertid nær at spørge om, hvorledes det forholder sig med Roerbrødet Næringsværdi; thi i disse Læder er det kun en daarlig Trøst, at det smager efter mere.

Stjulte Høveder. Ved Kornrevisionen i Haderslev Kreds blev der i Folge „Dannevirke“ paa et Høvederal, tilhørende Landmand P. i K., i en Kævedgrav fundet 117 Bund Rug. Endvidere blev der hos Snekter L. i K. opdaget 50 Bund Rugmel, som han havde fortiet ved Revisionen. Kornet og Melet blev konfiskeret uden Bedelag, og der bliver indledt Retsforfølgning.

I flere Blade meddeles der, at adskillige Møller i Rabenraa Kreds er blevet lukket. Møllesejer Laurit paa Ravnsmøllen befendiger at hans Mølle er bleven lukket af Krigsforfølgelse, fordi der i hans Ravnsmølle, ikke i hans Mølle opbevares 100 Bund Høvede for Retsforfølgelse Frederik Hansen.

Videlse og Kærlighed.

II.

Det har lydt Gang efter Gang: vor eneste Søn er falden, og hvem maa det ikke være færlig. To Søner, der har det tilfælles, at den eneste Søn er falden, ellers er de ret forskellige, dem vil vi se ind til.

Det ene med fære gamle Benner, der nok kan undværes, ja ofre med Glæde; men dette — for denne Sag, nei, det var som Hjertet maatte sive; se hvor det grænser og froger. Der er rejst et lille Møder med Bedesammen, hvor Vilhelms af ham, alt drejer sig om, staar omhyngret af Gien. At det store Alter fra Golgatha er der i sin fulde Størrelse, vil ingen betvivle, og dog er det, som det andet vil trænge for meget frem. Gang efter Gang baade ved Dag og Nat bryder det ud fra Møderhjertet, som et Rødder: aa, min kære lille Søner, Jørgen ser længe stille hen paa Hilsedet og siger: noget trøst, min skal du da ikke længere lide smerte og Savn, min kære Dreng!

Det staar skrævet ligesom med store Bogstaver over dette Hjem med deres fære, begravede Alderdomsglade: „Herren gav, Herren tog.“ Endnu gænes det tilbage, at det tilføjes: „Herrens Naam være lovet.“ Hængsel efter Fortælling. Genfyndfordømt skal være omfranset med Tak og Lovprisning til sin ham, der gør alting vel, om vi end ofte saa hørt ser hvordan det kommer: Gud lofter Smilet gennem Taarer frem; han afstører helt Taaren, saa kun Smilet bliver tilbage.

I det andet Hjem knuger Jørgen den stærkt hærkede Gaard mod Brynjet og smører: Kunde jeg kan da næsten aldrig være rolig, hvor er det forfærdelig om Nat. Det kære Møderhjerte vil ofte sig for Wanden, gør sig stærkt og faar til Søn: Ja, du tager dig det lettere; men jeg maa sige, at jeg har været opom som kun saa, og nu

er vi velholden; men jeg gav gerne det hele, aa, om vi havde eller turde haabe at faa vor kære Søn hjem.

Menneskesjænen, der vil træde i Stedet, der mere end udgjælder den tomme Plads, gænes endnu ikke ret at have Søn for, om de end gerne vil høre om ham.

Min Stone kommer ind og fortæller: Jeg var hos . . . Stone og spurgte, hvordan gaar det med Søsteren, og det endte med, at min Stone fortød, at der er hærket Søster eller Mel, endog Kartoflerne er sluppen op i de sidste Dage; kun Brød, og det slaar ikke godt til, naar alt det andet taanes, hvad kan vi gøre?

Wanden — Forsøgeren — er faldt ind; de var netop naet dertil, at de nu havde dagligt Brød uden Befængning; men saa kom Indkaldelsen og nogle Maanedes efter en lille Dreng, der som den fjerde i Rækken fik om Omærksomhed og Pleje.

Jeg er glad over, og vil gerne fende en døbtøst Tak for de tilsendte Penge for frugtdende, det er en stor Glæde at maatte være med til at lindre Sønnen i et og andet Hjem. Det er snart foretaget, at saa Takken svøbet fra sig hen til den rette Giver, som er mig ukendt, eller skulle vi hellere sige, at saa Takken vendt og fændt til ham, som er alle gode Gaveres Giver. — Der er næppe noget andet Menneske, der aner, at det lille Hjem trænger eller i det mindste trænge i disse Dage.

En anden Stone betredde min Stone, at Wanden var da nok til at have den større Seddel med, da han stulde afsjed til Galicien, saa var der kun en lille Seddel tilbage til en ikke saa lille Famille, men hun klager ikke; Gud har hjulpet paa flere Maader.

Wens disse Linier nedskrives, sidder jeg i et fært Bondehjem. Waade Wændens og Konens Fødsjæm har jeg turdet færdes i i over 25 Aar, saa vi er som opdraget med hævandene. Nu har Wanden været borte siden Strigens Begyndelse, i rigeligt Erklar har han faaet ufriwilligt Tilhold i Rusland som Fange. Net meget faar man ikke at vide derinde. Han lod næsten bedre tilfreds med Forholdene i Begyndelsen end nu senere. Mest interessant lod det til at være, da han og en Kammerat havde faaet overladt et Hæl, som dog viste sig som et Hæl til at trække Band for en længere Strækning, hvor ej banet Vejen var paa det levende.

De fleste kort og Breve forbinde undervejs, saa det er en meget ufudkommen Korrespondance, de adskillige kan velske. De fem maade herhjemme har længe lagt Raad om, hvordan de vil tage imod Fortællingen om den sidste Dag i hans Arm og lille Pror vil tos ham paa Nibden. „Naar kommer far“ er funget saa længe, at et nyt påsende Digt med Melodi var paa sin Plads.

Hans Moder har fem Søner med, alle har de været i Fiden, hvor det er gaet værre til og dog uskadede. Da jeg forleden fægte til denne Moder — Entekone: Du er en da næsten aldrig være rolig, og tryk, høveten ved Dag eller Nat; thi hvem ved hvad. Hun faarede: Jo, jeg er færdig med mine Dreng, jeg har tagt dem i Guds Naam, det bliver hans Sag, og vil han lade mig saa dem hjem.

Hans Moder har fem Søner med, alle har de været i Fiden, hvor det er gaet værre til og dog uskadede. Da jeg forleden fægte til denne Moder — Entekone: Du er en da næsten aldrig være rolig, og tryk, høveten ved Dag eller Nat; thi hvem ved hvad. Hun faarede: Jo, jeg er færdig med mine Dreng, jeg har tagt dem i Guds Naam, det bliver hans Sag, og vil han lade mig saa dem hjem.

igen, saa er det hans Riffundhed. Der er ogsaa Kvinder meddjem, der fører Kam til Sorg og Savn, der er det saa uendelig tungt at gaar ind, derom vil vi tie, maatte der blot blive megen Ven for dem og mangt et trofast Vidnesbyrd aflagt, saa skulde det vel ogsaa lykkes, at der kom mere Bækkelse mere Spørgen som hine, der udrød: „Å Mand, Brodre, hvad skulle vi gøre, at vi maa vende fælig.“ Endnu synes dette Rødraab trængt saa langt tilbage. Der er saa meget af Brodørgsmaalet, saa mange Tørene og Tidsler, som vil forle Sønnen.

Serren vende den megen Sorg og Savn, de mange adskillige Hjerte, de udiandne Videlser og den knugende Angst, hørdet det lige som regner ned over os i fride Strømme, at det alt, maa vendes til Befælgelse for vort Folk, at det maa tjene til Guds Riges Fremvægt iblandt os, at der maa oprinde en ny lykkelig Tid, at der maa fremfaa en ny lykkelig Slægt, der kan aande frit, virke djærvt og blomstre til Gavn og Glæde, og dertil vil Gud maaffe i første Linie fælde ad Kvinden og fuge:

Opfør eder eders Dine og ser Marterne, de er allerede hvide til Søften. Og hvo, som høfter, faar Søn, og samler Frugt til et evigt Liv; paa det de skulle glæde sig tilhøbe, haade den, som faar, og den, som høfter.“

J. Lund.

Danmarks Korrespondance.

Brød og Gæstfrihed.

København, 2. Maj, 1917.

Under enhver Situation findes der altid nogle nævenyttige Medborgere, som undfanger Jøder af mere eller mindre mærkelig Natur og som de saa faar banket op til en „Sag.“ deres Medmennesker har at sværge til eller ogsaa — som fælge af lumpe Bevægelse — fælge som Rid og Misundelse etc. — at søe Kritik imod.

En faadan gæstfælig Medborger er Dr. Thorsen. Oprindelig udfæstede han Planer om fuge Krigsfangenes Madtagelse og Pleje der i Randet, og han fik tegnet en lille Million Kroner i Gaver dertil blandt rige Danffe. Men saa tog Staten Affære og ordnede dette Krigsfangepørgsmaal uden om den private Dr. Thorsen, og nu stod han der med Millioner og ledte efter nye Veje. I et lykkelig Øjeblik undfangede han saa den Plan at indvitere tyffe Ørn — der naavnes 15,000 eller flere — hertil paa Rekreativeophold, men ogsaa denne velovervejede Ide synes nu at være dødsdømt. Med en hjelden Enstemmighed har Pressen herhjemme nemlig rejst sig imod den under Demissioning til, at vi selv har Bepaar nok med at fæsse Kofken til vore egne Ørn endige, at man ogsaa skulde fæde fremmede. For hølret er jo desuden i Øjeblikket det, at København og Omegn huser i Tusindvis af Udlændinge, der ingen Stat betaler, men optager vore Boliger og spiser vort kilmale Brød. Og Hovedstaden gæftes hørligere af den store tyffe Fagerføefte Circus for Tiden, hvis Mængder af Elefanter, Røddyr og sværgede to- og firebenede Gronade-er fortærer ikke saa lidt af vore Beholdninger. Og saa skulde vi hørligere indvitere i Tilfjendens af Ørn hertil paa gratis Ferieophold, Ørn af en Nation, hvis maritime Medlemmer uden Grund eller Fornuft styder vore Skibe i Søet, naar de er paa Sj her til med Korn og Høvedstøffadninger! Hvis dette ikke er det glade Bannid, formodentlig fremfaldt ved det Trøst, Verdenskrigens Udvæge har svøet paa ellers normale Hjerne! Men som fagt, det ser da ogsaa ud til, at der ikke bliver Buffer af det Stykke Tø. Og den entraprenante Doktor og hans rundhaandede Hjælper kommer til at se sig og efter en fornøttigere og mere neutral Maade at gøre godt paa. Alle gode Gange er jo tre, og det lykkes vel til fide!

Goat de fuge og faarede Krigsfanger angaar staar de to Veire — i Forførsd Segn ved Tisøb og i Gald — nu færdige. Og i Gaar ankom det første Hold faarede Ruslere til Helsingør, hvorfra de befødredes videre til Hørsførd. Om nogle Dage kommer der Tyffere til Jylland, og Transporterne fortæftes saa i Waanedens Vøb, indtil de — forelsbige — 2500 Fanger er internerede her. Det er muligt, at dette Gæstevenskab er baade fent og flagt, men huggeligt er det

egentlig ikke at faa et saa stort Antal Syge. Bl. a. ogsaa Læberfælpapienter — ind i Randet, hvor vi i Forvejen er tilstræffelig plagede med Sygdomme. Dødeligheden er i dette Foraar ret stort, og Beføllningen er opstræmt over den uhyggelige Meningitis, der allerede har frævet 30 Fødsfald og fæddig graaserer, færlig i Høvedstaden. Som fædoanlig er det Soldaterfælgene, der har været Mæstet for den skræffelige Sygdom, og enkelte Stoler. Dog synes den nu at være i Afgangende, og forhaabentlig gennemfæres Høveleringen og Omflinen med Hensyn tilde fremmede Krigere saa strengt, at der ikke indføres hørligere Sygdomme her i Randet end vi i Forvejen er befæmret med.

Om Priserne paa Levedsmidler etc. er der intet godt at meddele. Enten er Priserne de samme som i forrige Maaned eller ogsaa er de fægne. Og saa kan man endda ikke faa det nødvendige Brændsel er sluppet op, Kofes koster op til 15 Kr. pr. Gøttoliter, naar de overhovedet er til at opbride; nu haaber vi jo paa den naturlige Barne Petroleum er ogsaa udføgt og Kartofler kan man næsten ikke faa. Og saa maa vi jo endda ikke klage — vore to fandinavisse Brodre-føll er meget værre fællede. Ganske vilde gænes det, at Vagterne nu har været Strife — dog ikke i Høvsbo — men den maa vi dog vel haave ud af Verden.

Høvedstidens kommunale Følgefælken synes at være bleven en Succes, og flere Provinshøver har da ogsaa toget Tanken op. 2 Meter varm Mad for 40 Pre er jo ogsaa fræffende i denne Dørtid, og endnu fulter man ogsaa ikke i Danmark. Men varer Krigen noget længe endnu, skal Verkhovhed standfes og Arbejdsføshed brede sig, bliver her næppe saa rart at være.

Men vi har jo Lov at haabe paa Brød, inden det gaar saa galt.

Edward Spøre.

Klippe, du som bræt for mig.

En Vandringmand fæderede for mange Aar siden hen ad et Sifangs Søvet, da der pluffelig brød et vældigt Uvejr los. Gænen var søde, saa der var intet menneskeligt Tilflugtsfødet at ty til. Det var for sent at vende om og fuge tilbage. At fuge Væ og Sjøul ind i mellem Træerne var færligt for Lynmedflag. Der var derfor intet andet at gøre end at fortæfte hen imod den store Kalkstensklippe, som var Vandringens Mål. Rørte Sjøer taarrede sig op paa Himlen og bredte sig ud over den, saa det blev helt fæmmet. Og Stormen tog til i Søffighed og drev ham fremad. Sjøulde han forsøge at bestige Klippen og fænde Ly der? Ved at gribe fat i Trærødder og Buise fæffedes det ham at flare til Væjs og komme op paa Toppen af Klippen, og ved at se sig om der, opdagede han en dyp Kluft. Der fandt han Sjøul, mens Sølgernerne fæffede op over Stien derne, hvorpaa han nylig vandrede, og mens Lynet slog ned og splintrede Træer i Stoven, og Stormen ræfede rundt om Klippen.

Vandringmanden hed Augustus Topfady; og mens han fad i Klippeføfften og lod Uvejret rase ud og drive forbi, digtede han den befænte Sang: „Møet af Ages, cleft for me“ (Klippe, du som bræt for mig). Det var den af hans Sange, som han fætte mest Præ paa, og han fælde den „en Væn for den allerføffligste Tro i Verden, en Væn for haade levende og døde Guds Ørn.“

Hjemmets Bogsamling.

1ste Serie.

Bor Tids mest oplyffende og Begivenhed paa det fræffelige Bogmarkedes Omraade. Fire udmærkede Bøger i Følgefølge til om trent den Præ, en enkelt af dem ellers koster.

Ribiger: Guds Lam.

Kicard: Ungdomslio.

Conritz Peterfen: William Brandt.

Mads Jensen: Jægnede Kræ. Alle 4 Bøger tiffammen — hær i smukt komponeret Føfflig Bind — for den størst billige Præ af \$2.00 — portofrit.

De 4 Bøger er poffet i en Papæffe. En værdifuld Julægabe.

Dan. Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

Reformations Digle og Sange.

Ette ubdalgte Styffer fæffede til Dplæsning eller Deklamation ved Reformationsfæfter i Ungdomsføerlinger og ved lignende Føffigheder. Udbygget af „Programkomiteen“.

Præ:

Enkeltfæmpler . . . 5 Cents.
Per Duffin 25 Cents.
Per Hundrede . . . 1 Dollar.

Daniff Lutheran Publishing House, Blair, Nebr.

Dampfæbbilletter til og fra Europa med Scandinavian-American Linien

faas hos

Daniff Luth. Publ. House,

Blair, Nebr.

My daniff Læsebog.

1ste Del af My Daniff Læsebog foreligger nu færdig. Den er paa 64 Sider trykt med Dels latinffe og Dels gotiffse Tapper i flere Støtter. Præ kartonneret, 25 Cents.

At Bogens Forord fæffettes følgende:

Fæfte Del af „My Daniff Læsebog“ er beitemt til at bruge baade i den daniff Høvedsskole og i Sønbagsføllen. Vi har fænet en faadan Bog haardt. Sidtill har man fprungret lige fra A B C til Katekismus og Bibelføfforie; det turde være for langt et Spring for de fleste Sømaabørn. Men her er en Læsebog, som metop er afpæflet for den Periode i Udvæffningen, som ligger mellem Begyndelsen og den daniffeligere Læffning. Lad den nu blive brugt her. Komiteen er vis paa, at det vil vise sig, at Bogens til gære god Føenitè.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE, Blair, Nebraska

FIVE GOOD BOOKS.

New and attractive editions, by Lutheran Publ. Society, Philadelphia, Pa.

- Other Peoples Children.** Stories of Children on the Mission field. By Margaret R. Seebach. Cloth \$1.00
- The Knight in Grey.** A historical novel dedicated to the young people of the Church of the Reformation. By Marie E. Richard Cloth \$1.25
- The Schoolmaster and his Son.** A narrative of the 30 years war. By K. H. Caspari Cloth \$0.50
- The Three Kings.** A story of the east at the time of the birth of Christ. By Rebecca H. Schively Cloth \$0.50
- Our Home Altar.** A Manual of private and family worship. Arranged according to the Christian year. By Rev. Philip A. Heilman, D. D. 512 Pages. . Cloth. Net. \$1.50

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE, Blair, Nebraska.

HISTORY OF THE REFORMATION.

A new edition of this excellent book has just come from the press of Lutheran Book Concern, Columbus, Ohio. It is a book that should be found in every Lutheran home and that should be carefully read by every young Lutheran man and woman. Such reading will contribute largely to a proper appreciation of what our Lutheran church is and stands for.

The book contains 208 pages and is substantially bound in cloth. The price has been reduced to the insignificant sum of 35 Cents to place it easily within the reach of all. We carry the book in stock and can fill orders promptly.

Dan. Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

FRU HEMPELS KOGEBOG.

En økonomisk Husholdnings Koge- og Syltebog.

289 Sider. Trykt paa godt Pair med store, klare Typet. Af Forfatterens Forord fæffettes følgende: „Naar jeg har samlet denne Hædbog for Hæmsføder, er det ikke fordi, det er noget nyt, der her fremkommer; men i de ikke saa Aar, jeg har beskæffiget mig med den hushølle Gerning, har jeg samlet og opskrevet hvad nyttigt, sparsommeligt og godt, jeg har prøvet og erfaret.“ — Bogen vil findes nyttig i enhver Husholdning — større eller mindre — hvor der ses hen paa Økonomi og god Orden. Vor Special Præ 75 Cents.

Daniff Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

LUTHER POST CARDS

Post Cards illustrating the life and Work of Dr. Martin Luther, with descriptions 30 Cts. net. DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.